

[Socialministeren]

og som regeringen lægger afgørende vægt på, er, at indsatsen skal ske så nær borgernes eget miljø som muligt. Gennemførelse af denne omstilling påhviler i første række kommuner og amtskommuner, som jo har det daglige ansvar for løsningen og finansieringen af opgaverne.

I det foreliggende beslutningsforslag er det alene foreslået, at handicappedes egenbetaling for fysioterapeutisk behandling samt transport til og fra behandling bortfalder, og at folketinget senest 1. september 1986 skal have forelagt en plan til gennemførelse heraf. I beslutningsforslaget er der nogle noget løse betragtninger om, hvad man konkret forestiller sig.

En sådan måde at gribe tingene an på er nok ikke hensigtsmæssig. Omlægninger inden for sundhedsvæsenet må ske på baggrund af en nøjere vurdering af omfanget af opgaverne og deres sammenhæng med de øvrige sundhedsopgaver og naturligvis også en vurdering af de økonomiske konsekvenser.

Jeg vil tilføje til disse bemærkninger, at det efter fru Aase Olesens tidligere arbejdsprogramforslag stort set er den fremgangsmåde, der vil blive de øvrige forslag inden for socialministerens område til del, så jeg ser ikke nogen hindring for, at dette forslag indgår i den samme prioritering. Uanset udvalgsplacering må det være den samme arbejdsplan, vi behandler forslaget efter.

Joanna Rønn (S):

Jeg kan også starte med generelt på socialdemokratiets vegne at sige, at vi er meget positive over for den række af forslag til forbedringer, der ligger her.

Vi mener ligesom de radikale, at der må foretages et grundigt udvalgsarbejde, og at vi på den baggrund må se på, hvordan vi kommer igennem med at prioritere forslagene. Men ét er sikkert: der er brug for mange af de forbedringer, der her peges på.

Så skal jeg vende mig til forslaget om at udvide adgangen til fysioterapeutisk behandling eller om, at handicappede kan få betalt deres fysioterapeutiske behandling og kørsel til og fra.

Der er mange gode intentioner bag dette forslag, og som det siges i bemærkningerne, er der brug for en gennemgribende oprydning på området. Det er vi meget enige i.

Behandlingen bør være vederlagsfri for de handicappede og også for dagpengemodtagere og bistandsklienter og pensionister. De er i samme vanskelige situation. Mange med lav indtægt kan meget vel utilsigtet gøres til sygehusbrugere, hvis den nødvendige behandling udskydes eller undlades på grund af dårlig økonomi.

Der tales meget om udnyttelse af ressourcer. Der tales lige så meget om forebyggelse og »Sundhed år 2000«. Alle tre områder taler regeringen meget om, men vi mangler nogle konkrete handlingsinitiativer. Handicapredgørelsen i januar havde ikke så mange visioner og gav ikke meget håb om, at regeringen vil leve op til sine egne ønsker. Det, man har gjort, er at gribe ind over for amter og kommuner, der afholder disse udgifter. Det ville være flot, men måske også lidt ugennem tænkt, hvis vi uden videre gav tilslutning til dette forslag. Det betyder jo en aktivitetsudvidelse, der straffes med bod af regeringen eller yderligere aktivitetsnedsættelser på andre områder. Samtidig vil der fremover ikke blive tale om procentrefusion af sociale udgifter, hvor vi ved, at der tværtimod er brug for en udvidelse på dette område og på hele det område, der hedder rådgivning og forebyggelse og vejledning.

Mange af de forslag og den viden, som stammer fra handicapråd og specialkonsulenter, overhøres. Det er beskæmmende, men som forslagsstillerne selv siger, er dette kun en lille flig, og vi trænger til en gennemgribende oprydning på området, så vi kan få sammenhæng i behandlingstilbuddene. Derfor vil vi gå meget positivt ind i udvalgsbehandlingen.

Merete Aarup (KF):

Fysioterapi er en vigtig del af vore ældres og handicappedes hverdag, og det er et område, som må have langt større bevågenhed i fremtiden, fordi man ad denne vej kan lette hverdagen for den enkelte person med et handicap. I kommunerne må man gå mere på tværs af faggrænser, og en åbning af de tilbud, kommunerne har, er nødvendig.

Forslagsstillerne skriver, at normeringerne på plejehjemmene er for ringe, og det er også et problem med de timer, der er til rådighed. Det kan være et problem, om man kan få besat de timer med specialuddannet persona-